

som træffer det klart og bestemt, hvormed her er Spørgsmaal. Der omhandles i den nævnte Paragraph, at Sønnen af en afdød Fæster under visse Betingelser uden videre kan overtage Fadereus Fæste, men det Tilfælde, hvormed her handles, nemlig at Enken gifter sig igjen og faaer Sønnen af det nye Ægtefælle, omtales ikke, idetmindste ikke paa en klar Maade; det er neppe muligt af de Ord, der staae, at faae nogen bestemt Mening om, hvad der med Hensyn til dette Tilfælde har været Hensigten og Tanken hos den, der gav Forordningen af 1691, om det har været Meningen, at Sønerne af det første eller Sønerne af det sidste Ægtefælle skulde have Fortrinsret. Naar det altsaa maa herve paa et Skjøn, hvad der i det foreliggende Tilfælde bør skee, og det ligger for, at man i en meget lang Aarrække, efter at Forordningen af 1691 udkom, har fulgt een Betragtning og først i de senere Aar har fulgt en anden, saa forekommer det mig, ligesom jeg ogsaa troer det maa forekomme det ærede Medlem for Bornholm, at Betænkeliighederne ved at tilfidesætte den almindelige Retsgrundsetning her ikke med Føie kunne gjøres gjældende. Har man altsaa paa Færøerne nu anseet det for rigtigt at blive ved den ældre Praxis, uagtet man i de senere Aar har gjort en anden Fortolkning gjældende af Forordningen af 1691, saa vil der i mine Dine kun være ringe Betænkelse ved heri at følge Færingernes Duffe; man vil ikke frænte deres Retsbevidsthed ved at gjøre det. — Sovrigt skal jeg ganske slutte mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem, at det vilde være onskeligt, om Sagen kunde henstaae til tredie Behandling, saalænge indtil det ærede Medlem for Færøerne kunde være iblandt os. Jeg har Grund til at troe, at han kan komme med det første Dampskib, der kommer fra Færøerne.

Da der nu er opstaaet Discussion ved anden Behandling af denne Sag, vilde jeg gjerne bringe et Spørgsmaal paa Bane, der staaer i nær Forbindelse med den foreliggende Sag, nemlig om det ikke vilde være rigtigt at stræbe hen til, at Krongodset paa Færøerne overgives til Selveieendom. For Tiden eier Kronen omtrent Halvparten af alle Jorderne paa Færø-

erne, og disse bortkæstes, saaledes som vi jo her have Exempel paa, paa en saadan Maade, at det næsten kan betragtes som et Arveskæfte. Fæstet gaaer i Arv fra Fader til Søn; men jeg troer at kunne sige med Bestemthed, at der vilde vindes Meget for Derne, dersom man lod disse Jorder overgaae til Selveieendom. Navnlig er der mange af disse Jorder, som ere saaledes beliggende, at de bestaae af forskjellige Dele, og at nogle af disse, svarende til vore Udmarker, vilde, naar de bleve solgte, kunne gaae over i andre Hænder og derved blive frugtbare for Derne. Maaskee maa det være mig tilladt at gjøre en Henstilling til den høitærede Minister, om ikke dette Spørgsmaal leilighedsdøis maatte blive taget under Overveelse.

Formanden: Ved denne Sags tidligere Behandling gjorde jeg en Bemærkning om Sagens Foretagelse, uanset at det ærede Medlem for Færøerne ikke er tilstede. Jeg skal efter de idag faldne Ytringer kun dertil føie, at det altid har været min Hensigt ikke at lade Sagen komme til 3die og sidste Behandling, førend den nævnte Landssthingsmand var kommen tilstede, forudsat naturligtvis, at det ærede Medlems Fraværelse ikke varer altfor længe.

Justitsministeren: Ja, det vil utvivlsomt vise sig ved det næste Dampskibs Komme, og det vil jo blive i Slutningen af denne eller Begyndelsen af næste Maaned, saa at der vistnok ikke kan være mindste Betænkelse ved, at Sagen ikke bliver foretagen til 3die Behandling, førend Dampskibet er kommet. — Med Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) gjorde med Hensyn til det Spørgsmaal, som nærmest vedkommer nærværende Lovforslag, vil jeg dog hede taget i Betragtning, at man jo ikke udenvidere kan betragte de Anstuelser, som gjøre sig gjældende i Lagthinget eller i Althinget som afgjørende, med Hensyn til hvorledes den Enkeltes Retsforhold bør bestemmes efter den almindelige bestaaende Ret. Svormegen Bægt der kan lægges paa et saadant Raads Udtalelse om en fremtidig